

Частотний розклад - це розкладання по частотах. Термін застосовується не тільки в області обробки портретів, але і в математиці, музиці. Для ретушера це означає, що фотографію розкладають на кілька шарів (частот), наприклад, шар деталей і шар тону, кожен з яких редагується окремо від інших.

Навіщо це потрібно?

Ретуш по частотах застосовується у випадках необхідності обробки зображення, коли результат має виглядати більш натурально. Або є необхідність розділити текстуру та колір, щоб редагувати їх окремо.

Історія

Комп'ютерна графіка та обробка заснована на математичних законах, хоча творцям часом до них немає ніякого діла. Таким чином і частотне розкладання пішло від розкладання Фур'є на частоти: спочатку математичний метод запозичили радіотехніки, потім - музиканти і, нарешті, ретушери.

Частотне розкладання це універсальний метод і чудово підходить для будь-яких знімків, де є необхідність правити деталі окремо один від одного.

При використанні цього методу частіше всього зображення розкладається на дві частоти - тон і деталі. На першому шарі певні ділянки розгладжуються і вирівнюються за кольорами, на другому прибираються дефекти (зморшки, прищі, тріщини, нерівності матеріалів тощо). Рідше озкладання проводиться по трьох частотах - високим, середнім і низьким.

Незалежно від того, який з методів вирішено використовувати, попередньо потрібно відкрити фотографію в редакторі і зробити кілька копій її шарів - кількість залежить від методу. У першому випадку створюється одна копія оригіналу і робота проводиться з нею.

Після створення копії рекомендується створити для окрему групу шарів для роботи з методом. Це необов'язково, проте вважається хорошим тоном у ретушеров і взагалі спростить роботу. Також для зручності роботи рекомендується дати відповідні назви, наприклад: "Тон" і "Деталі", причому "Деталі" розташовують вище "Тону". Далі виконується саме розкладання зображення: відкриваємо шар "Тон" і застосовуємо до нього "Розмиття по Гауссу". Значення розмиття зазвичай варіюється в проміжку від 7 до 10 (число

тим вище, чим більше зображення. У деяких випадках може доходити до 15). Точне число підбирається ретушером самостійно - залежно від розміру фотографії і на око. Ідеальне розмиття - коли шкіра розгладилася, але форма і основні деталі, як і раніше, читаються. Можливе використання дуже сильного розмиття, щоб згладити великі деталі, в такому випадку потім треба буде використовувати маски, щоб не спотворювати інші частини зображення. Після цього слід перейти на другий шар. Його також потрібно попередньо підготувати. Щоб всі деталі "прорізулися", використовується фільтр "Колірний Контраст". Різкість "Колірного Контрасту" можна налаштувати таким же чином, як і "Розмиття по Гауссу". Аналогічне значення - якщо для шару "Тон" вибрано число 12, то для "Деталей" воно теж дорівнюватиме 12. Результат від застосування фільтра - сіре рельєфне зображення, інколи з кольоровими артефактами, вони зазвичай прибираються пізніше вручну.

Для шару "Деталі" оберемо правильний "Режим Накладання", замінімо стандартний режим на "Лінійне Світло"(Linear light). Якщо зображення вийде дуже контрастним - слід перейти на вкладку Криві і зменшити контрастність. Саме по собі частотне розкладання вже зроблено - залишається тільки прибрати дефекти за допомогою інструментів на ваш вибір, наприклад "Healing tool", "Clone". Це нескладна, але кропітка робота. Кисть рекомендується обирати невелику трохи сплющеної форми. Нею необхідно пройтися по всьому зображенню і прибрати дефекти. Увага! Прибираючи дрібні прищипи і мімічні зморшки, слід залишати ті лінії, які роблять фотографію анатомічно правильною і впливають на схожість на обличчя на портреті